

DESAFINANT

Primeres decisions de Llach com a President de la ANC

No es pot tenir tot. Tampoc la intel·ligència per entendre-ho. Llach és un indiscutible referent de la cançó i en conseqüència de la cultura catalana. Una persona compromesa amb un país i la llibertat quan ni una cosa ni l'altra eren acceptades. Llach però no és un polític. Si hom no té capacitats artístiques, ha d'acceptar-ho i dedicar-se a una altra cosa. La màxima serveix també a l'inrevés. La ANC, malgrat els constants esforços que fa per negar-ho, és un dels estaments més polititzats del país, on més lluiten els partits fent veure que no són partits. Un desgavell que Llach no podrà redreçar amb discursos ingenus ni programant –com ara– manifestacions inútils.

ATACS PER AVUI, MORTS PER DEMÀ

Des del Líban han atacat territori israelià

Un èxit militar del que segur que els seus responsables n'estan d'allò més orgullosos. Error o simple desinterès per les conseqüències que seran més víctimes palestines. Israel necessita atacs com els del Líban. Cada bomba que cau en el seu territori israelià els serveix com excusa per quaranta dies més d'ofensiva criminal. Impossible conèixer els motius de l'atac libanès però molt fàcil d'imaginar-se'n els resultats. Fins i tot a la guerra, cal tenir un mínim de coneixement.

LA CONVERSIÓ DE SANT ALBIOL

L'alcalde de Badalona prohibeix la plaça de toros mòbil

Un dia, ja fa temps, un tal Pau de Tarso, es va fotre una hòstia amb el cavall. Era Déu que, aprofitant la caiguda, el va convertir. No fa pas tant a l'alcalde de Badalona li ha passat el mateix.

Estava torejant una "vaquilla" quan es va fotre una hòstia contra el "tendido" del set. No sabem si era Déu, però s'ha convertit i a partir d'ara és anti taurí dels conversos, dels que piquen fort i de primera ja ha prohibit la construcció d'una plaça de toros mòbil a Badalona. El que està per veure és si el que encara és el seu partit (PP) li clavarà les banderilles o si abans es farà independent (de partit).

MILEI I ELS TRETOS AL PEU

El veïnatge entre Brasil i Argentina

Milei no només s'ha enfotut de la cimera amb els socis econòmics del Mercosur, sinó que... va preferir la companyia de l'expresident d'extrema dreta del Brasil, Jair Bolsonaro, a qui qualifica de "perseguit polític" i anar a la cimera de l'extrema dreta americana celebrada a Brasil.

Davant el micròfon de la conferència de partits d'extrema dreta, va criticar violentament tots els governs socialistes de la regió, culpables segons ell d'augmentar el deute públic i el favoritisme. Tot i això, no va esmentar l'actual president brasiler, Lula Da Silva, pel seu nom. Sap que un atac més, i el Brasil retira el seu ambaixador de l'Argentina.

L'AFER DE LA FONT DE LA PÓLVORA CONTINUA

Figueres en peu de guerra

L'autor del crim de la Font de la Pólvora de Girona fa poc que havia sortit de la presó. Té una quinzena d'antecedents per delictes violents, tràfic de drogues i armes. El desembre de l'any passat, va ser l'autor d'una batalla campal molt violenta a la porta de la discoteca Platea de Girona. Ara per ara s'ha escapolit juntament amb els companys amb qui va fugir. Els mossos tenen feina, un dia el busquen a Figueres, i el següent a Santa Llogaia d'Àlguema. En definitiva, als llocs a on tenen vincles familiars per tal de poder-se amagar.

TRUMP A LA VORA DE DÉU

El nou messiàs dels nacionalistes cristians

El Tribunal Suprem posa el president dels Estats Units per sobre de la llei, com un rei. Els jutges han donat carta blanca a Donald Trump i als futurs presidents en concedir-los immunitat pels seus actes oficials. Així ha celebrat el Quatre de Juliol, la festa nacional, el Tribunal Suprem, invertint un principi fundacional de la independència nord-americana. Els fonamentalistes cristians, en auge dins del Partit Republicà, estan fent tot el possible per introduir-lo dins la Bíblia. Ho entenem, es clar. No tots els dies un paio com aquest esdevé l'amenaça total per la magra democràcia nord-americana. Un gran bluf a la ciutadania.

